

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący)
SSN Małgorzata Bednarek (sprawozdawca)
SSN Ryszard Witkowski

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 lipca 2023 r.,
w sprawie **P. S.**

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 310 § 1 k.k. i innych,
w związku z kasacją wniesioną przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 9 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 360/20,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku
z dnia 23 lipca 2020 r., sygn. akt II K 32/19
z urzędu, na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku i sprawę przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania w I instancji;**
- 2. zarządza zwrot P. S. opłaty od kasacji w kwocie 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 lipca 2020 r., sygn. II K 32/19, Sąd Okręgowy w Słupsku uznał P. S. winnym popełnienia zbrodni określonej w art. 310 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i za ten czyn w oparciu o przepis art. 310 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 1 k.k. i art. 60 § 6 pkt 2 k.k. skazał go na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym wyrokiem Sąd Okręgowy w Słupsku w oparciu o przepis art. 316 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci weksla własnego *in blanco* oraz na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 19 marca 2019 roku zarządzając ich pozostawienie w aktach sprawy. Nadto orzekł o kosztach sądowych.

Od powyższego wyroku obrońca skazanego złożył apelację, zaskarżając go w części, co do winy.

Obrońca P. S. w złożonym środku odwoławczym zaskarżonemu wyrokowi zarzucił, powołując się na treść art. 438 pkt 2 k.p.k., obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie - art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k.

Wyrokiem z 9 czerwca 2022 r., sygn. II AKa 360/20, Sąd Apelacyjny w Gdańsku utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca oskarżonego, w której zarzucił wyrokowi Sądu II instancji rażące naruszenie prawa materialnego, a to art. 29 k.k. a także rażące naruszenie prawa procesowego tj. art. 433 § 1 k.p.k., art. 2 k.p.k., 7 k.p.k., 4 k.p.k., 5 § 2 i k.p.k. oraz art. 437 § 1 i § 2 k.p.k., 458 k.p.k. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania.

Odpowiedź na kasację złożył prokurator, w której wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 536 k.p.k. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a w zakresie szerszym - tylko w wypadkach określonych w art. 435 k.p.k., art. 439 k.p.k. i art. 455 k.p.k.

Analiza akt wskazuje, że w niniejszej sprawie zaistniała właśnie konieczność orzekania wykraczającego poza granice kasacji, którą wywiódł obrońca skazanego P. S., bowiem Sąd Okręgowy w Słupsku, który wydał wyrok w pierwszej instancji był nienależycie obsadzony. W takiej sytuacji należy stwierdzić, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy dokonując bowiem z urzędu ustaleń, na podstawie dołączonych do akt sprawy dokumentów stwierdził, że sędzia Sądu Rejonowego w L. – X.Y. była delegowana do Sądu Okręgowego w Słupsku w okresie od 1 kwietnia do 30 września 2019 r. Sprawa II K 32/19 dot. skazanego P. S. została przydzielona w/w sędziemu 2 lipca 2019 r. W okresie delegowania sędziego do Sądu Okręgowego w Słupsku nie rozpoczął się przewód sądowy w niniejszej sprawie. Sprawę natomiast rozpoznano w dniach 20 stycznia, 19 czerwca i 23 lipca 2020 roku. Wskazuje to więc jednoznacznie, że doszło w niniejszej sprawie do bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., bowiem w składzie Sądu Okręgowego w Słupsku rozpoznającego sprawę o sygn. II K 32/19, uczestniczyła sędzia sądu niższego rzędu bez delegacji, co powoduje, że we wskazanych terminach rozpraw sąd był nienależycie obsadzony.

Wobec zaistnienia w niniejszej sprawie okoliczności stanowiących bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zaszła konieczność uchylenia zarówno zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego, jak i wyroku Sądu I instancji, czyli Sądu Okręgowego w Słupsku, który to Sąd dopuścił się tego uchybienia. Z uwagi na treść przepisu art. 518 k.p.k. w zw. z art. 436 k.p.k. Sąd Najwyższy ograniczył rozpoznanie kasacji obrońcy P.S. do uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu albowiem rozpoznanie zarzutów sformułowanych przez obrońcę w nadzwyczajnym środku odwoławczym byłoby co najmniej przedwczesne.

Zgodnie z treścią art. 527 § 4 k.p.k. nakazano zwrot oskarżonemu P. S. wniesionej przez niego opłaty sądowej w kwocie 750 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[SOP]